

„...przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa...”

(Rz 13, 14)

Umiłowani Siostry i Bracia w Chrystusie!

Rozpoczynamy kolejny Adwent – święty czas czuwania, oczekiwania i nawrócenia. Kościół zaprasza nas dzisiaj, w pierwszą niedzielę tego okresu, abyśmy na nowo odkryli, kim jesteśmy: jesteśmy uczniami Jezusa, który przychodzi.

Adwent nie jest tylko przygotowaniem do świąt Bożego Narodzenia – to czas, w którym Bóg na nowo kształtuje nasze serca, byśmy byli podobni do Jego Syna.

W czasie rekolekcji, które odbyłem w okresie poprzedzającym tegoroczny Adwent, moim duchowym przewodnikiem był prorok Jeremiasz. W pewnym momencie dialogu z prorokiem Bóg nakazał mu wejść do domu garncarza. Jeremiasz widział, jak naczynie, które rzemieślnik tworzył swoimi rękami, nie odpowiadało jego zamysłom. Wówczas garncarz z tej samej gliny tworzył nowe, piękniejsze. Bóg powiedział wówczas: „Czyż nie mogę z wami postąpić jak garncarz?” (por. Jr 18,1-6).

To niezwykle obraz naszej drogi wiary. Bóg nie rezygnuje z człowieka, nawet gdy nasze życie pęka, gdy zawodzimy, gdy jesteśmy słabi. On nie wyrzuca gliny. On ją cierpliwie kształtuje na nowo. Tak działa wobec nas w Adwencie.

Tajemnica Wcielenia, ku której Adwent nas prowadzi, mówi jeszcze więcej: Garncarz zechciał stać się gliną! Syn Boży przyjął naszą ludzką naturę, stał się człowiekiem, aby nas od środka przemienić, aby nas poprowadzić drogą posłuszeństwa, pokory i miłości aż do pełni podobieństwa do Niego. To On jest miarą doskonałości i spełnionych oczekiwań Boga wobec człowieka. Jest naczyniem doskonałym, napełnionym Duchem Świętym, zwierciadłem doskonałej Bożej miłości.

Bóg pragnie, abyśmy zachwycili się Chrystusem, abyśmy zapragnęli stać się na Jego wzór naczyniem, w które przeleje swą łaskę. Bóg pragnie, abyśmy stali się uczniami Jezusa. Czytania dzisiejszej, pierwszej niedzieli Adwentu, mogą nam pomóc w odkrywaniu drogi uczniostwa Chrystusowego.

Prorok Izajasz (Iz 2,1-5) roztacza przed nami piękny obraz: wszystkie narody idą na górę Pana, by zaczerpnąć Jego światła i Jego Prawa, aby nauczyć się żyć w pokoju. Izraelici

rozumieli, że aby być wiernymi uczniami Boga, trzeba najpierw wyruszyć na drogę, którą On wskazuje. Historia Izraela to historia kształtowania serca ucznia a najpiękniejszym jej owocem jest Maryja, Matka Jezusa. Dla nas Adwent jest właśnie takim wyruszeniem w drogę.

Jako Kościół – wspólnota uczniów – jesteśmy zaproszeni, by podjąć pielgrzymowanie ku światłu, aby Boże Słowo było lampą dla naszych kroków. Na szczycie tej świętej góry Bóg przygotował dla nas uroczystą wieczerzę, ucztę, na którą zaprasza wszystkich ludzi. To obraz Eucharystii, uczyty paschalnej Jezusa Chrystusa, ukoronowania drogi formacji serca ucznia. Dając Siebie jako pokarm dla naszego zbawienia, czyniąc dar ze swego człowieczeństwa złożonego jako ofiara na ołtarzu miłości, Syn Boży nam mówi: „To czyńcie na moją pamiątkę!”

Św. Paweł (Rz 13,11-14) woła dziś donośnie: „Nadeszła dla was godzina powstania ze snu”. To wezwanie jest bardzo aktualne. Nasz codzienny pośpiech, przyzwyczajenia, schematy, duchowe zmęczenie sprawiają, że łatwo zapominamy, kim jesteśmy. Zabiegani za rzeczami doczesnymi, zapominamy o naszej tożsamości – o tym, że jesteśmy uczniami Jezusa. A uczeń to nie tylko słuchacz, ale naśladowca.

Dlatego Apostoł wzywa: „Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa”. To znaczy: pozwólcie, aby Boży Garniarz ukształtował wasze serca na wzór serca Syna, tak aby wasze myśli były echem Jego myśli, abyście patrząc na świat, od Niego uczyli się patrzeć z wrażliwością i czułością, aby wasze serca biły w rytm Jego serca, abyście żyli tak jak On.

Adwent jest czasem prostych, ale konkretnych decyzji, które prowadzą nas do przyjęcia stylu życia ucznia Jezusa. Jest zaproszeniem, aby poświęcić więcej uwagi modlitwie, aby szukać skupienia i ciszy, które stanowią niezbędny warunek spotkania z Bogiem i poddania się kształtującej mocy Jego miłości. Święty Paweł zachęca nas, abyśmy, porzucając światowy styl życia, znaleźli czas dla bliźniego, dla własnej rodziny, dla Boga, który pozwala się spotkać w swoim Słowie i w Eucharystii. W ten sposób pozwalamy, by Jezus kształtował nas od wewnątrz.

W Ewangelii (Mt 24,37-44) Jezus pragnie uczynić nas wrażliwymi na czas i historię, którą tworzymy. Nie wolno nam czasu marnować, bo Syn Człowieczy przyjdzie w chwili, której się nie domyślamy. To nie jest powód do lęku. To jest zaproszenie do uważnego, dojrzałego życia.

Uczniowie Jezusa to ludzie, którzy czuwają, bo wiedzą, że Pan jest blisko, a obcowanie z Nim czyni ich zdolnymi do rozpoznania Jego obecności i przyjęcia Go do własnego domu. Czuwanie oznacza gotowość serca, które nie rozprasza się rzeczami drugorzędnymi, ale trzyma się tego, co naprawdę ważne.

Drodzy Bracia i Siostry!

Wiemy dobrze i nieustannie tego doświadczamy, że jako Kościół nie jesteśmy wspólnotą ludzi idealnych, ale wspólnotą ludzi formowanych – przez Słowo, sakramenty, modlitwę, przebaczenie i wzajemną miłość. Bóg nie przestaje nas kształtować. Adwent to czas, w którym pozwalamy Mu kształtować nas głębiej, byśmy stawali się bardziej uczniami, bardziej Jego – w rodzinach, w pracy, w relacjach, w świecie. Dlatego w duchu adwentowego pielgrzymowania

na świętą górę spotkania z Bogiem, pragnę was zaprosić do codziennej lektury Słowa Bożego, które jest światłem prowadzącym nas po ścieżkach codzienności.

Na tej drodze towarzyszy nam Maryja, doskonała Uczennica Pańska. Piękną tradycją kultywowaną w naszych wspólnotach są roraty. To Msza Święta, na którą zaprasza nas Matka Boga, abyśmy, patrząc na Jej przykład, pozwalali się kształtować Bogu i pozwalali Mu rodzić się w naszym sercu. Bardzo Was zachęcam, abyście tak zorganizowali czas, by dać waszym dzieciom możliwość przeżycia tego spotkania z Maryją i z Jej Synem.

Bardzo ważnym miejscem, w którym Bóg pragnie wycisnąć na naczyniu naszego życia odciski swych palców, jest sakrament pojednania. Proszę Was: pozwólcie Mu działać! Niech to spotkanie z miłosiernym Bogiem stanie się okazją do uwrażliwienia naszych serc na potrzeby ubogich i samotnych, a dobroć, uczciwość, przebaczenie i pokój uczynią nas wiarygodnymi uczniami Jezusa wobec świata.

Ze szczególnym słowem pragnę zwrócić się do młodych naszej diecezji. Drodzy młodzi Przyjaciele, Adwent jest czasem słuchania i szukania. To właśnie w waszych sercach, wrażliwych i pełnych pragnień, Jezus pragnie zapalić światło swojego słowa.

Dlatego zapraszam was serdecznie do udziału w Szkole Modlitwy, którą organizujemy w naszej diecezji. Jest to propozycja dla wszystkich młodych – tych, którzy szukają głębszej relacji z Chrystusem, chcą odkryć Boży projekt wobec swojego życia oraz pragną rozeznąć i odpowiedzieć na powołanie, jakie Bóg dla nich przygotował. Szkoła Modlitwy będzie miała formę trzech spotkań, które odbędą się w trzech rejonach duszpasterskich naszej diecezji, aby każdy mógł w nich łatwo uczestniczyć. Będzie to czas wspólnej modlitwy, słuchania słowa Bożego, adoracji, rozmów i świadectw. Chcemy pomóc wam wejść na drogę ucznia Jezusa – takiego, który potrafi słuchać, rozeznawać i odważnie odpowiadać. Proszę was, nie bójcie się zatrzymać i dać Jezusowi czasu. Pozwólcie, aby On – jak Garncarz – kształtował wasze serca i prowadził was ku pięknej przyszłości, którą dla was przygotował. To może być początek ważnej drogi w waszym życiu.

Umiłowani Diecezjanie,

niech ten Adwent stanie się czasem nowego odkrycia naszej tożsamości: uczniów Jezusa. On, nasz Brat w człowieczeństwie, jest Nauczycielem, który nas prowadzi, kształtuje i umacnia. On przychodzi, aby nasze życie było pełne światła. On jest Panem historii i naszej przyszłości.

Zawierając Was wszystkich opiece Maryi – Matki oczekującej i doskonałej Uczennicy Pańskiej, wraz z Biskupem Andrzejem z serca Was błogosławię na owocne przeżycie Adwentu.

Wasz Biskup
† Sławomir